

Fiat lux

Eindelijk was het geschied: de zeven zegels
waren gebroken en lam en leeuw legden
zich luierend naast elkaar neer.

Het was warempel écht een nieuwe wereld,
geen tijd, geen tempel, geen toorn:
een nieuw Jeruzalem onder een
zaligmakende zon.

Maar ja hoor, we konden er nog geen dag van
genieten, of er stond een geniepig wezen op
met een vuist in de lucht – we zagen het
meteen: het was een mens

die met zijn vrije hand een mitrailleur
tevoorschijn toverde en om zich heen
begon te maaien dat het een aard had.

Lam en leeuw werden dodelijk geraakt
en bloedden leeg, de zon verschool zich
van schaamte achter een sluier van zwart.

God werd gewekt want Hij moest aan de bak.
Hij wreef zijn ogen uit, vroeg om koffie en sprak
met nog slaperige stem: 'Fiat lux'.

En er was licht, maar niemand die nog wilde zien.